

"... Към обяд ни отведоха в казармата, за да чуем присъдите си. Преди да излезем от килията, незабелязано от тъмничарите, Вапцеров ми муки в ръцете едно малко тафтерче в сини корици/Кожения бележник/:

- Запази това. Предай го, ако успееш, на братя ми".

/Спомени на Младен Исаев, Сборник БАН, 1953, стр.237/

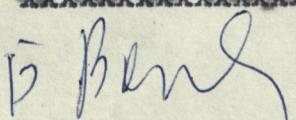
"... От затвора ми изпрати едно синьо тафтерче/Коженият бележник/, което получих в лагера "Ени къси". В него бяха написани последните му предсъмърти стихотворения и други две." *

/Спомени на Борис Вапцеров, Сборник БАН, 1953, стр.26/

И още един факт: в инвентарната книга на Архива при Института за литература е отбелязано, че на 22.V.1952 г., с протокол № 1664-1972 са предадени няколко ръкописи и Кожения бележник за съхранение в Института, чрез Васил Александров от семейство Елена и Борис Вапцерови.

/Кожения бележник/

Както се вижда, това тафтерче в моите ръце не беше попадало. Въпреки това в третото издание под редакцията на Борис Делчев и Ширгеле в коментара за стихотворението "Антени" четем: "Коженият бележник е една от вещите, които той е предал преди разстрелянето му на съпругата си." /стр.165/

~~Не съм никога да съм свидетел на подобна бруталност, пок~~
~~да он обясни това грубо изопачаване на истината и~~
~~според Конституцията в третьото издание~~
Илизвам, че в мене се сили и Коженият бележник и листа с двете последни стихотворения, от което следва, че поради някакви "мои" съображения съм дале само листа за първото издание, премълчавейки за Кожения бележник. ЕТО КАК ИЗЛЯХОХ "БЕЗ ВИНА И НОВНА"?!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX